

naar de vare naaede henholdsvis til 5,000 Kr. og 10,000 Kr. Nu gjorde Foreningen, hvad den kunde, for at faa dem i Virksomhed saa snart som muligt, men da vi jo havde Brug for vore Penge til andre Formaal — hele Foreningen var jo stiftet, om jeg saa maa sige, paa et andet Grundlag, og vi havde ikke mange Penge at raade over —, var det kun ved mere tilfældige Tilskud og ved Hjælp af en Slags Hjælpekasse, som Foreningen ejer — en Slags Sikkerhedsfond, om man vil —, at vi naaede op til at faa det første af disse Fonds, som kaldes „Jydsk Husmandsforenings Tyende- og Arbejderfond (for nygifte)“, bragt op til de 1,000 Kr., saa vi kunde begynde at udbetale 40 Kr. aarlig som Præmier. Beløbet bliver brugt som Præmier til Tyender, der have sparet noget sammen, saa de have noget at begynde med. Da de skulde uddeles første Gang, for 5 Aar siden, blev det bestemt, at de skulde ydes til et Par nygifte Foreningsmedlemmer; Bekendtgørelse blev offentliggjort i Foreningsbladet; de, der ønskede at komme i Betragtning, maatte indsende Begæring, besvare visse Forespørgsler, og af dem, der ansaas for værdige, have i Regelen to Par hvert Aar faaet 20 Kr. hvert.

Men nu have vi tillige faaet to andre Fonds saa højt op, at de ere traadte i Virksomhed. Det største af dem hedder: „Enrico Dalgas“, Præmiefond til Mosekulturens Fremme blandt mindre Besiddere i Jylland“. Det var oprindeligt 1,000 Kr. og er nu oppe paa de 10,000 eller nøjagtigere 10,394 Kr. 62 Øre. Saa er der et, der hedder: „Jydsk Husmandsforenings Præmiefond til Fremme af Hegns-, Læ- og Pileplantning samt Pilekultur i Jylland“. Det var oprindeligt paa 500 Kr. og er nu oppe paa 5,197 Kr. 31 Øre. Renterne af dem have vi altsaa uddelt nu for første Gang i 1907 og skulle uddele dem for anden Gang i 1908. Vi have til Mosekulturens Fremme blandt Smaakaarsfolk i Jylland udbetalt i sidste Sommer 6 Præmier à 30 Kr., 4 à 20 Kr. og 6 à 15 Kr., det er i alt 350 Kr. Af Fonden til Hegns-, Læ- og Pileplantning samt Pilekultur i Jylland er der i 1907 uddelt 5 Portioner à 20 Kr. og 3 à 15 Kr., i alt 145 Kr. Det er altsaa en Side af „Jydsk Husmandsforening“s Virksomhed, som nu er godt begyndt, og som vil tiltage, efterhaanden som vi kunne faa de forskellige Fonds opsaaledes, at de kunne blive virksomme. Men nu ser jeg ikke rettere, end at i denne — om jeg saa maa kalde det — Husmandstid, da man raaber paa Husmæn-

dene fra alle Sider, da man bejler til dem og taler stort om dem, og man baade paa den ene og den anden Maade søger at vinde dem, maatte denne Forening her, som i al Stilhed længe før alle disse andre Foreninger har gjort dette stille Arbejde, uden at være mærket af disse politiske Bestræbelser, der mere eller mindre gøre sig gældende i den ny Husmandsbevægelse, og som har naaet til at faa udført det, jeg her har gjort opmærksom paa — nu burde den ogsaa kunne komme i Betragtning med Hensyn til den Side af Sagen, som vedrører Erhvervslivet, saa vi ogsaa dér fik Tilskud fra Statskassen, uafhængigt af det, som vi faa til Alderdomsunderstøttelsen. Jeg saa efter i Tillæg B. fra i Fjor, og der viste det sig efter en Optælling fra Landbrugsministeriet om Fordeelingen af de Penge, Husmandsforeningerne havde faaet Aaret i Forvejen, at 15,902 Medlemmer af Husmandsforeninger havde faaet et samlet Tilskud af 8,000 Kr., det vil sige rundt regnet 50 Øre pr. Medlem. Nu er det langt fra, at jeg tænker mig, at vi med vore omtrent 6,000 Medlemmer skulde kunne faa et saa stort Beløb til Jydsk Husmandsforening; men med det for Øje, som jeg nævnede før, om at naa op til samme Tilskud som Medlemmernes eget Bidrag udgør, forekommer det mig meget rimeligt, navnlig naar vi se hen til Bidraget til de andre Husmandsforeninger, at Jydsk Husmandsforening i det mindste fik en Sum, der svarede til det, den selv ydede, altsaa nu 6 à 700 Kr. mindst. Dermed skal jeg anbefale denne Sag til de Myndigheder, som ville faa med den at gøre, og jeg kan ikke sige andet, end at jeg gør det paa en Maade med godt Haab, idet det forekommer mig, at Sagen i sig selv er saa anbefalelsesværdig, at den Anerkendelse, den en Gang har vundet, vil den sikkert ogsaa være i Stand til at beholde, bevare og udvide.

En anden Sag, som jeg gerne vil sige et Par Ord om, er Herning Museum. Ærede Medlemmer ville jo erindre, at jeg i Fjor udtalte mig ret udførligt om den Ting, jeg skal derfor heller ikke trætte dem længe med det nu, men eftersom Stillingen er, at der ikke paa det forelagte Finanslovsforslag er — hvad jeg havde ventet — fremkommet et Forlangende om at faa en Bevilling til at bygge Herning Museum for, saa har jeg dog fundet Grund til at drage Sagen frem her. Saaledes som man sluttede Forhandlingerne i Fjor, maatte jeg antage, at en saadan Bevilling havde været søgt. Naar det ikke er Tilfældet, kan jeg